Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 12 november 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2009/138/EG – Artikel 274 – Tillämplig lag på förfarandet för likvidation av försäkringsföretag – Återkallelse av ett försäkringsbolags auktorisation – Utseende av en tillfällig likvidator – Begreppet ’beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag’ – Rättsligt beslut om att inleda likvidationsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten föreligger inte – Vilandeförklaring av rättsliga förfaranden mot det berörda försäkringsföretaget i andra medlemsstater än ursprungsmedlemsstaten”

I mål C-427/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Sofiyski rayonen sad (distriktsdomstol i Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 27 maj 2019, som inkom till domstolen den 4 juni 2019, i målet

Bulstrad Vienna Insurance Group AD

mot

Olympic Insurance Company Ltd,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (referent) och N. Jääskinen,

generaladvokat: G. Hogan,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Bulgariens regering, genom T. Mitova och E. Petranova, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom H. Tserepa-Lacombe och Y.G. Marinova, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 16 juli 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 274 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 2009, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/58/EU av den 11 december 2013 (EUT L 341, 2013, s. 1) (nedan kallat direktiv 2009/138).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan försäkringsbolaget Bulstrad Vienna Insurance Group AD (nedan kallat Bulstrad) och försäkringsbolaget Olympic Insurance Company Ltd (nedan kallat Olympic) angående betalning av en försäkringsersättning.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I skälen 117–119, 123, 125, 126 och 130 i direktiv 2009/138 anges följande:

”(117) Eftersom de nationella lagreglerna om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden inte har harmoniserats är det lämpligt att för den inre marknaden säkerställa ömsesidigt erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning i medlemsstaterna och också det samarbete som krävs med hänsyn till behovet av enhet, allmängiltighet, samordning och publicitet för sådana åtgärder och av likabehandling och skydd av försäkringsborgenärer.

(118) Det bör också säkerställas att rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande får full effekt inom hela [Europeiska unionen]. Effekten gentemot tredjeland av sådana rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör dock inte påverkas.

(119) Det bör göras en åtskillnad mellan å ena sidan de myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden och å andra sidan försäkringsföretagens tillsynsmyndigheter.

…

(123) Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör ha befogenhet att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag. Besluten bör få verkan i [unionen] som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. De bör offentliggöras enligt förfarandena i hemmedlemsstaten och i *Europeiska unionens officiella tidning*. Information bör också lämnas till kända borgenärer som är bosatta inom [unionen] som bör ha rätt att framställa fordringar och inkomma med synpunkter.

…

(125) Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall regleras av hemmedlemsstatens lag.

(126) För att säkerställa samordning mellan medlemsstaternas åtgärder bör tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i alla övriga medlemsstater omedelbart underrättas om att likvidationsförfaranden inletts.

…

(130) För att skydda rättmätiga förväntningar och skapa rättslig förutsebarhet när det gäller vissa transaktioner som genomförs i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste det fastställas vilken lag som är tillämplig på de verkningar som rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden får på pågående mål och på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som beslutats under rättegång.”

4 Artikel 13 i direktivet, som har rubriken ”Definitioner”, har följande lydelse:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

…

(8) ’hemmedlemsstat’: något av följande:
   a) Vid skadeförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt huvudkontor,
   b) Vid livförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som svarar för åtagandet har sitt huvudkontor.
   c) Vid återförsäkring: den medlemsstat där återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor

…”

5 Artikel 144 i det ovannämnda direktivet, med rubriken ”Återkallande av auktorisation”, har följande lydelse:

”1. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i följande fall:

a) Det berörda företaget utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från den eller upphör att bedriva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör.

b) Det berörda företaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation.

c) Det berörda företaget åsidosätter allvarligt sina förpliktelser enligt de bestämmelser det omfattas av.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i de fall företaget har brustit i efterlevnaden av minimikapitalkravet och tillsynsmyndigheten har funnit att den finansiella saneringsplanen är uppenbart otillräcklig eller det berörda företaget inte har lyckats genomföra planen inom tre månader från det att den bristande efterlevnaden av minimikapitalkravet konstaterades.

2. När en auktorisation återkallas, eller upphör, ska tillsynsmyndigheten i företagets hemmedlemsstat anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna, och dessa myndigheter ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleder ny verksamhet inom deras territorier.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillsammans med dessa myndigheter vidta alla de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen och särskilt inskränka försäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar i enlighet med artikel 140.

3. Varje beslut att återkalla en auktorisation ska ha en fullständig motivering och meddelas det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

6 Avdelning IV i samma direktiv har rubriken ”Rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag”. I artikel 268, som har rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande:

”1. I denna avdelning avses med

a) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.

…

d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de behöriga myndigheterna, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt.

…”

7 Artikel 273 i direktiv 2009/138, med rubriken ”Inledande av likvidationsförfaranden – information till tillsynsmyndigheterna”, har följande lydelse:

”1. Endast hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, som fattas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska utan vidare formaliteter erkännas inom hela [unionen] och ska få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter.

Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.”

8 I artikel 274 i det direktivet, med rubriken ”Tillämplig lag”, föreskrivs följande:

”1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar ska regleras av tillämplig lag i hemmedlemsstaten om inte annat föreskrivs i artiklarna 285–292.

2. Hemmedlemsstatens lag ska avgöra åtminstone följande:

a) Vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts.

b) Försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet.

c) Förutsättningarna för kvittning.

d) Likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal.

e) Likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för sådana pågående rättegångar som avses i artikel 292.

f) Vilka fordringar som ska anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar ska behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts.

g) Hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.

h) Hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning.

i) Förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord.

j) Borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande.

k) Vilken part som ska stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet.

l) Vilka bestämmelser som är tillämpliga när det gäller ogiltigförklaring till följd av ogiltighet, annullering och avsaknad av juridisk giltighet beträffande handlingar som är till skada för samtliga borgenärer.”

9 I artikel 292 i det direktivet föreskrivs följande:

”Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över ska uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.”

Bulgarisk rätt

10 I 624 § i Kodeks za zastrahovaneto (försäkringslagen) (nedan kallad KZ) föreskrivs följande:

”(1) Ett beslut att inleda ett likvidations- eller insolvensförfarande avseende ett försäkringsföretag som har erhållit auktorisation i en annan medlemsstat ska ha verkan i Bulgarien från och med den dag då det får verkan i den andra medlemsstaten.

(2) Om [finansinspektionen] har underrättats om att ett likvidations- eller insolvensförfarande har inletts av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, ska den vidta åtgärder för att informera allmänheten.

(3) Upplysningarna i den mening som avses i punkt 2 omfattar underrättelser om den domstol eller förvaltning som är behörig beträffande likvidation eller insolvens i den andra medlemsstaten, beträffande tillämplig lagstiftning och utsedd likvidator eller förvaltare.”

11 I 630 § KZ anges följande:

”(1) I likvidations- eller insolvensförfaranden ska bulgarisk rätt tillämpas på försäkringsgivaren, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.

(2) På anställningsavtal och anställningsförhållanden ska tillämpas de bestämmelser i medlemsstatens lagstiftning som är tillämpliga på dessa anställningsavtal och anställningsförhållanden.

(3) På avtal om nyttjanderätt eller överlåtelse av äganderätt till fast egendom belägen inom en medlemsstats territorium ska denna medlemsstats lagstiftning tillämpas.

(4) På försäkringsgivarens rättigheter avseende fast egendom, fartyg eller luftfartyg som är registrerade i ett offentligt register i en medlemsstat ska lagstiftningen i den medlemsstaten tillämpas.”

12 I artikel 43 i Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (lagen om internationell privaträtt) föreskrivs följande:

”(1) Domstol eller en annan rättslig myndighet ska på eget initiativ fastställa innehållet i utländsk rätt. Den får använda de medel som föreskrivs i internationella fördrag, begära upplysningar från justitieministeriet eller någon annan myndighet och begära yttranden från experter och specialiserade organ.

(2) Parterna får ge in handlingar som visar innehållet i bestämmelser i utländsk rätt på vilka de grundar sina yrkanden eller invändningar eller på annat sätt samarbeta med domstol eller en annan rättslig myndighet.

(3) När tillämplig lag har valts kan domstol eller någon annan rättslig myndighet ålägga parterna att bidra till fastställandet av dess innehåll.”

Cypriotisk rätt

13 Enligt artikel 220 i O peri Etairion Nomos (bolagslagen) är det, när ett beslut om att inleda ett likvidations- eller insolvensförfarande har fattats eller en tillfällig likvidator har utsetts, omöjligt att inge en ansökan eller att inleda eller fullfölja ett förfarande, såvida inte den behöriga domstolen tillåter detta, i vilket fall de villkor som denna domstol har fastställt tillämpas.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14 Bulstrad, ett försäkringsbolag registrerat i Bulgarien, har vid Sofiyski rayonen sad (distriktsdomstol i Sofia, Bulgarien) yrkat att Olympic, ett försäkringsbolag registrerat i Cypern, ska förpliktas att till bolaget betala ett belopp på 7 603,63 bulgariska leva (BGN) (omkring 3 887 euro), jämte likvidationskostnaderna med 25,00 BGN (omkring 13 euro), för en försäkringsersättning som bolaget betalat ut i enlighet med ett försäkringsavtal som täckte skador på fordonet, vilket tecknats av CD, föraren av ett fordon som skadats vid en trafikolycka. Bulstrad har hävdat att AB den 5 januari 2018 i staden Bansko (Bulgarien), genom att plötsligt öppna vänster framdörr på sin personbil som var stillastående på vägen, skadade CD:s fordon, som förflyttades på vägen och passerade nära honom.

15 Enligt Bulstrad omfattades AB vid tidpunkten för olyckan av en ansvarsförsäkring som hade tecknats hos Olympic.

16 Bulstrad ansåg att bolaget till följd av betalningen av försäkringsersättning till CD hade övertagit de rättigheter som den försäkrade hade gentemot AB och dennes försäkringsbolag. Bulstrad väckte därför regresstalan mot Olympic, som detta bolag mottog den 6 juli 2018, utan att de begärda beloppen emellertid hade återbetalats till Bulstrad.

17 Olympic har nämligen bestritt Bulstrads yrkande avseende såväl formen som i sak.

18 Under förfarandet informerades den hänskjutande domstolen om att de behöriga cypriotiska myndigheterna hade återkallat tillståndet för Olympic på grund av att tillsynskraven inte hade iakttagits och att en tillfällig likvidator, som tar på sig och kontrollerar samtliga ekonomiska och rättsliga rättigheter som detta försäkringsbolag har rätt till eller förefaller ha rätt till, hade utsetts till detta bolag.

19 Nämnda domstol fann att de cypriotiska myndigheternas handlingar utgjorde ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag” i den mening som avses i 624 § KZ och vilandeförklarade målet genom beslut av den 26 september 2018. Enligt bestämmelserna i KZ om införlivande av direktiv 2009/138 med bulgarisk rätt regleras nämligen beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandet i egentlig mening och deras verkningar av den lag som är tillämplig i ursprungsmedlemsstaten för det försäkringsföretag som täcker risken, i förevarande fall cypriotisk rätt. I förordningen föreskrivs att förfarandena mot alla försäkringsföretag för vilka de behöriga cypriotiska myndigheterna har utsett en tillfällig likvidator ska vilandeförklaras.

20 Bulstrad har emellertid yrkat att det nationella målet ska återupptas, med motiveringen att det, med hänsyn till Varhoven kasatsionen sads (Högsta domstolen, Bulgarien) tolkning av de relevanta bestämmelserna, var fel att vilandeförklara målet. Enligt denna tolkning kan de cypriotiska myndigheternas båda ovannämnda rättsakter inte anses utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag” av ursprungsmedlemsstaten, i den mening som avses i den lagstiftning som antagits för att införliva artikel 274 i direktiv 2009/138 med bulgarisk rätt. I avsaknad av ett sådant beslut gjorde den hänskjutande domstolen således en felaktig bedömning när den fann att cypriotisk rätt var tillämplig, i stället för att tillämpa bulgarisk rätt, vilken inte innehåller några motsvarande bestämmelser som kräver att likvidationsförfarandet skjuts upp.

21 Till svar på begäran om återupptagande av förfarandet begärde den hänskjutande domstolen att den bulgariska finansinspektionen skulle ange huruvida den hade tillgång till uppgifter om att Olympic hade inlett ett likvidations- eller insolvensförfarande vid den behöriga cypriotiska domstolen och, om ett sådant förfarande hade inletts, att precisera i vilket skede detta förfarande befann sig och huruvida en likvidator eller en förvaltare hade utsetts. Genom skrivelse av den 19 mars 2019 svarade finansinspektionen att den vid denna tidpunkt inte hade någon information om att den behöriga cypriotiska myndigheten hade inlett ett likvidationsförfarande avseende Olympic.

22 Enligt den hänskjutande domstolen ska 630 § KZ tolkas mot bakgrund av artikel 274 i direktiv 2009/138 samt skälen 117–121 och 125 i det direktivet. Härav följer att följderna av att ett insolvensförfarande inleds ska regleras enligt cypriotisk rätt.

23 Vid utövandet av sin behörighet enligt artikel 43 i lagen om internationell privaträtt fastställde denna domstol *ex officio* att cypriotisk rätt var tillämplig och drog därav slutsatsen att andra förfaranden måste godkännas av den domstol som är behörig i fråga om insolvens.

24 Den domstolen anser följaktligen att den ska vilandeförklara det nationella målet och anmoda Bulstrad att anmäla sina fordringar på det sätt som föreskrivs i cypriotisk rätt, med preciseringen att ett eventuellt godtagande av fordringarna skulle medföra att förfarandet avslutades. Förfarandet skulle kunna fullföljas endast om den domstol som är behörig i fråga om insolvens gav ett sådant tillstånd eller om bevis förebringades för att fordringarna inte hade tillåtits på det sätt som föreskrivs i cypriotisk rätt.

25 Mot denna bakgrund beslutade Sofiyski rayonen sad (distriktsdomstolen i Sofia) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska, vid tolkningen av 630 § KZ mot bakgrund av artikel 274 i [direktiv 2009/138], ett beslut av en myndighet i en medlemsstat att återkalla auktorisationen för ett försäkringsföretag och att utse en tillfällig likvidator för detta företag, utan att något likvidationsförfarande inleds, anses utgöra ’beslut att inleda likvidationsförfarandet’?

2) Om det i rätten i den medlemsstat där en försäkringsgivare vars auktorisation återkallats har sitt säte och för vilken en tillfällig likvidator har utsetts föreskrivs att om en provisorisk likvidator utses ska alla domstolsförfaranden mot det bolaget förklaras vilande, ska då dessa bestämmelser tillämpas även av domstolarna i andra medlemsstater i enlighet med artikel 274 i [direktiv 2009/138], även om detta inte uttryckligen föreskrivs i deras nationella lagstiftning?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

26 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan i huvudsak för att få klarhet i huruvida artikel 274 i direktiv 2009/138 ska tolkas så, att ett beslut som fattats av en myndighet i ett försäkringsföretags ursprungsmedlemsstat om att återkalla dess auktorisation och utse en tillfällig likvidator för företaget, utan att ett rättsligt beslut om att inleda ett likvidationsförfarande formellt antas, utgör ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag” i den mening som avses i den artikeln.

27 Svaret på denna fråga kommer att göra det möjligt att avgöra huruvida det beslut som är i fråga i det nationella målet omfattas av ömsesidigt erkännande enligt artikel 273.2 i direktiv 2009/138.

28 För att besvara den första frågan ska det påpekas att även om det framgår av artikel 274 i direktivet att beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandet i egentlig mening och dess verkningar regleras i den lag som är tillämplig i försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat, ska frågan vad ett sådant beslut och ett sådant förfarande utgör avgöras enligt artikel 268 i det direktivet, i vilken flera begrepp definieras avseende avdelning IV i samma direktiv.

29 I artikel 268.1 d i direktiv 2009/138 föreskrivs att begreppet likvidationsförfarande avser ett kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar realiseras och att behållningen fördelas mellan borgenärer, aktieägare eller delägare, beroende på det enskilda fallet, vilket med nödvändighet förutsätter ett ingripande av de behöriga myndigheterna, det vill säga, i enlighet med artikel 268.1 a i det direktivet, de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att vidta rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.

30 Av detta följer att för att ett beslut ska anses utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i artikel 274 i direktiv 2009/138, måste det aktuella förfarandet uppfylla två villkor.

31 Det förfarandet ska för det första ha till syfte att realisera ett försäkringsföretags tillgångar och att, beroende på det enskilda fallet, fördela behållningen mellan företagets borgenärer, aktieägare eller delägare, och, för det andra, med nödvändighet innebära att de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att vidta rekonstruktionsåtgärder eller genomföra likvidationsförfaranden ska ingripa.

32 Eftersom dessa båda villkor är kumulativa, innebär den omständigheten att en tillfällig likvidator inte är behörig att realisera det berörda försäkringsbolagets tillgångar eller att betala utdelning till företagets borgenärer att beslutet att utse en sådan likvidator inte kan innebära att ett likvidationsförfarande inleds eller att det föreligger ett likvidationsförfarande i den mening som avses i artikel 268.1 d i det ovannämnda direktivet.

33 I förevarande fall ankommer det följaktligen på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida den tillfälliga likvidatorn, enligt cypriotisk rätt, har sådana befogenheter.

34 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 50 i förslaget till avgörande skulle den åtskillnad som i direktiv 2009/138 görs mellan ett beslut att återkalla det berörda försäkringsföretagets auktorisation och beslutet att inleda ett likvidationsförfarande mot detta företag antyda att det andra beslutet inte ska förväxlas med det första, men ett beslut om återkallelse av auktorisation skulle kunna anses vara likvärdigt med ett beslut att inleda ett likvidationsförfarande om de två villkor som avses i punkt 31 ovan var uppfyllda.

35 Det första av dessa villkor är emellertid endast uppfyllt om, enligt lagstiftningen i det berörda försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat, återkallandet av försäkringsföretagets auktorisation automatiskt leder till att det likvidationsförfarande inleds som gör det möjligt att realisera försäkringsföretagets tillgångar eller att tillgodose borgenärernas fordringar med behållningen, utan att ett formellt beslut i detta avseende måste fattas av en annan myndighet.

36 Av det ovan anförda följer att den första frågan ska besvaras enligt följande: Artikel 274 i direktiv 2009/138 ska tolkas så, att den behöriga myndighetens beslut att återkalla det berörda försäkringsföretagets auktorisation och att utse en tillfällig likvidator kan utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i denna artikel, endast om det i lagen i det försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat föreskrivs antingen att denne tillfällige likvidator ska ha rätt att realisera företagets tillgångar och att fördela behållningen mellan borgenärerna eller att återkallelsen av det försäkringsföretagets auktorisation automatiskt leder till att likvidationsförfarandet inleds utan att ett formellt beslut i detta avseende måste fattas av en annan myndighet.

Den andra frågan

37 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan i huvudsak för att få klarhet i huruvida artikel 274 i direktiv 2009/138 ska tolkas så, att domstolarna i andra medlemsstater ska tillämpa lagstiftningen i ett försäkringsföretags ursprungsmedlemsstat, enligt vilken alla rättsliga förfaranden mot försäkringsföretaget ska vilandeförklaras om företagets auktorisation återkallas och en tillfällig likvidator utses för detta företag, även om lagstiftningen i de medlemsstaterna inte innehåller någon sådan bestämmelse.

38 Det följer av svaret på den första frågan att det endast är när ett försäkringsföretags ursprungsmedlemsstat fattar ett beslut om återkallande av auktorisation och en tillfällig likvidator utses som ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i avdelning IV i direktiv 2009/138, enligt artikel 273.2 i detta ska erkännas utan ytterligare formaliteter i hela Europeiska unionen och ha verkan i detta fall.

39 Enligt artikel 274.2 e i direktiv 2009/138 ska detta ömsesidiga erkännande även omfatta verkningarna på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer av att likvidationsförfarandet inleds, med undantag för pågående rättegångar som avses i artikel 292, vilka ska regleras uteslutande av lagstiftningen i den medlemsstat där förfarandet pågår.

40 Härav följer att när ett beslut som fattats av ursprungsmedlemsstaten ska kvalificeras som ett ”beslut om att inleda ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i avdelning IV i direktiv 2009/138, och det i lagstiftningen i den medlemsstaten föreskrivs att det beslutet innebär att alla rättsliga förfaranden som inletts mot det berörda företaget ska vilandeförklaras, ska även pågående domstolsförfaranden i andra medlemsstater vilandeförklaras, med undantag för de förfaranden som omfattas av tillämpningsområdet för det undantag som nämnts i föregående punkt.

41 Artikel 273.2 i direktiv 2009/138 innehåller däremot inte något krav på ömsesidigt erkännande av verkningarna av ett beslut om återkallande av godkännande eller av att en tillfällig likvidator utses, såsom det beslut som är aktuellt i det nationella målet, när detta beslut inte utgör ett beslut att inleda ett likvidationsförfarande. Härav följer att svaret på frågan huruvida den hänskjutande domstolen i ett sådant fall ska eller kan vilandeförklara ett pågående mål, i enlighet med vad som föreskrivs i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning, utan att detta föreskrivs i nationell rätt, inte omfattas av tillämpningsområdet för den bestämmelsen eller av artikel 274 i det direktivet.

42 Härav följer att den andra frågan ska besvaras enligt följande: Artikel 274 i direktiv 2009/138 ska tolkas så, att om de villkor som uppställs för att ett beslut om återkallelse av ett försäkringsföretags auktorisation och utnämning av en tillfällig likvidator ska utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i denna artikel, inte är uppfyllda, innehåller denna artikel inte någon skyldighet för domstolarna i andra medlemsstater att tillämpa lagstiftningen i det aktuella försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat, i vilken föreskrivs att alla domstolsförfaranden som inletts avseende ett sådant företag ska vilandeförklaras.

Rättegångskostnader

43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) Artikel 274 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/58/EU av den 11 december 2013 ska tolkas så, att den behöriga myndighetens beslut att återkalla det berörda försäkringsföretagets auktorisation och att utse en tillfällig likvidator kan utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i den artikeln, endast om det i lagen i det försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat föreskrivs antingen att denne tillfällige likvidator ska ha rätt att realisera företagets tillgångar och att fördela behållningen mellan borgenärerna eller att återkallelsen av det försäkringsföretagets auktorisation automatiskt leder till att likvidationsförfarandet inleds utan att ett formellt beslut i detta avseende måste fattas av en annan myndighet.

2) **Artikel 274 i direktiv 2009/138, i dess lydelse enligt direktiv 2013/58, ska tolkas så, att om de villkor som uppställs för att ett beslut om återkallelse av ett försäkringsföretags auktorisation och utnämning av en tillfällig likvidator ska utgöra ett ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag”, i den mening som avses i den artikeln, inte är uppfyllda, innehåller denna artikel inte någon skyldighet för domstolarna i andra medlemsstater att tillämpa lagstiftningen i det aktuella försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat, i vilken föreskrivs att alla domstolsförfaranden som inletts avseende ett sådant företag ska vilandeförklaras.**

Underskrifter